

Трета картина

Илията на брат ЛОРЕНЦО.

Влиза брат ЛОРЕНЦО с кошница.

БРАТ ЛОРЕНЦО - И утрото, разтворило очи,

на изток сипе ленти от лъчи.

Там слънцето от ведри небосклони,

като пиян човек, тъматата гони

на бог Титан от огнения път,

по който се въззема млад денят.

Преди росата ноща да изчезне,

и слънцето да спре всред своите бездни,

аз ще напълня кошницата с дребни

тревни отровни и цветя целебни.

Земя, на тоя свят си ти начало

и край на всичко тук, що е живяло!

Как всички твои рожби се стремят

от твоята гръд живот да извлекат!

За всекиго от тях неизброими

и най-различни дарове тя има.

С каква неотразима, тайна сила

е камъните, билките дарила!

Защото са от полза в тоя свят

и камъкът, и всеки ситен цвят,

най-ниското, което тук се смята,

и то добро принася на земята.

В порок доброто лесно се мени,

на себе си когато измени.